

man strax gif over til at nedsætte et Udvalg og paalægge dette at afgive Betænkning.

Stampe: Jeg maa ganske tiltræde de Bemærkninger, som nu ere fremsatte af min høitærede Sidemand. Jeg troer, at det er en almindelig Regel, at, for at man skal kunne arbejde med Held, maa man arbejde med Lyst, og jeg kan virkelig ikke indsee, at et Udvalg, isald Forsamlingen skulde beslutte sig til paa Sagens nærværende Stadium at nedsætte et saadant, vilde kunne arbejde med nogen Lyst, da den Tanke bestandigt maatte foresvæve det: til Syvende og Sidst er vort Arbejde dog maassée ikke til nogen Nytte.

Dahl: Jeg kan ikke være af samme Mening som de tvende ærede foregaaende Talere. Hvis man ønsker Sagen fremmet, det vil sige, Tiendens Afløsning, saa troer jeg, at man maad skride til et Udvalgs Nedsættelse strax. Saavidt jeg har forstaaet den høitærede Culusminister, gif hans og de øvrige Ministres Indvendinger væsentligt ud paa Forslaget, saaledes som det her foreligger fra den ærede Forslagsstiller; men det kunde jo være, at Forslaget i Udvalget kunde modtage saadanne Forandringer, at Regjeringen ikke kunde finde nogen Betænkelse ved at gaae ind paa et saadant Forslag, som den sidste ærede Taler med mig og vistnok med mange Andre dog vist erkjender for i det Hele taget i sin Almindelighed at være ønskeligt. Desuden kunde det jo nok være, at det vilde være hensigtsmæssigt, at det Udvalg, som blev nedsat, holdt Conferencer med de forskjellige Ministerier, og af saadanne Conferencer og fælles Overvejelser var det jo ikke umuligt, at der kunde udgaae et Forslag i denne vigtige Sag, som kunde møde almindelig Billigelse.

Dreier: Jeg tiltræder aldeles, hvad den sidste ærede Taler yttrede. Jeg ønsker Sagen fremmet længere end til første Behandling, og jeg troer, at det muligt kunde tjene til dette Ønskes Opfyldelse, at Sagen først blev behandlet af et Udvalg, og jeg maa derfor meget stærkt tilraade, at et Udvalg bestemmes nedsat allerede nu i dette Møde.

Thalbitzer: Jeg kan heller ikke Andet end slutte mig til de 2de sidste ærede Talere. Der er saamange Ting, der staae i Forbin-

delse med Tiendens Afløsning, og saamange vigtige Omstændigheder, der her kunne komme i Betragtning, og om hvilke man kunde ønske Oplysninger, saa at jeg har den Overbeviisning, at Regjeringen ikke har Noget imod, at Sagen fremmes idetmindste i visse Henseender. Der er navnlig 3 meget vigtige Omstændigheder, som staae i Forbindelse med denne Afsløsningslov. For det Første den, at Hartkornet endnu ikke er blevet egaliseret, hvad vi dog saalange have arbejdet for, og jeg anseer en Lov om Tiendens Afløsning for et nødvendigt Supplement til Loven af 20de Juni f. A. Det er allerede en ingensunde uvigtig Grund. Den anden Grund er den, at de geistlige Embedsmænd ofte, og det med Grund, føre Klage over, at det er dem umuligt at forblive i deres Embeder, uagtet der bestaaer det bedste Forhold mellem dem og deres Menigheder, fordi deres Kald ere saa smaa, at de maae søge om andre Kald, naar deres Familie bliver større. Dette synes mig ogsaa at være et vigtigt Argument for, at Tienden, som bliver ydet disse Embedsmænd, bliver converteret til en fast Gage. Det vil først derved blive dem muligt at forblive i de Menigheder, hvor de baade føle sig tilfredse og stifte Gavn og Nytte for Menighederne. Et tredje vigtigt Punkt er det, at man dog vel i Almindelighed er enig om, at det ikke er passende, at Kirkerne vedblive at være Gjenstand for den private Handel og Wandel. Kirkerne ansees dog vel i Almindelighed for at være saa vigtige Gjenstande, at man ikke bør overlade det til Private at schaffre med disse Bygninger, men at Kirkerne derimod bør overlades til Communerne, som have den nærmeste Interesse af deres Vedligeholdelse. — Disse Ting troer jeg nu vist kunne komme under Behandling med ved Lovforslaget, og jeg troer derfor, at, naar et Udvalg blev nedsat og drøftede Sagen og confererede med de høitærede Ministre, vilde det kunne komme til et Resultat, som kunde være til Alles Tilfredshed og forventede Regjeringens Sanction. Jeg maa derfor stemme for, at et Udvalg bliver nedsat.

Kracup: Ogsaa jeg troer, at et Udvalg bør nedsættes i denne Sag, og jeg troer navnlig, at Enhver, som vil have Sagen fremmet,